

De open dag van de tempel

Svetan keek ernaar uit om de tempel binnen te mogen gaan!

Carolina Marín
(Gebaseerd op een waargebeurd verhaal)

Dit verhaal vond plaats in de Verenigde Staten.

Svetan was opgewonden. Zijn familie ging van Argentinië naar de Verenigde Staten verhuizen. En nu was het eindelijk tijd voor het grote vliegtuig!

Svetan keek uit het raam terwijl het vliegtuig opsteeg. Hij vroeg zich af hoe zijn nieuwe thuis eruit zou zien. Alles zou anders zijn. Een nieuw huis. Een nieuwe slaapkamer. Een nieuwe buurt. En nieuwe vrienden! Svetan zag het helemaal zitten.

Svetan wist ook dat zijn nieuwe huis dicht bij een pasgebouwde tempel stond. In Argentinië was de tempel ver weg. Hij had alleen foto's van de tempel gezien.

Svetan keek Mami aan. 'Denk je dat we de tempel vanuit de lucht kunnen zien?'

Mami glimlachte. 'Ik denk het niet. Maar we zullen de tempel toch wel snel zien.'

Svetan glimlachte terug. Mami en Papi hadden verteld dat de tempel nog niet open was. Maar binnenkort zou er een open dag zijn. Dat hield in dat mensen naar binnen konden gaan om de tempel te bekijken voordat die zou worden ingewijd. En Svetans familie zou naar de open dag gaan! Hij kon niet wachten om de tempel in het echt te zien.

Een paar uur later waren Svetan en zijn familie bij hun nieuwe huis. Er moest een hoop gebeuren. Svetan hielp met het uitpakken van de dozen en zorgde ervoor dat hun huis er netjes uitzag.

Op de dag voor de open dag kwamen ze in de woonkamer bij elkaar.

'De tempel is het huis van de Heer', zei Mami. 'Wanneer we binnen zijn, moeten we eerbiedig zijn. Weet je wat dat betekent?'

'Dat we zachtjes praten zodat we de Heilige Geest beter kunnen horen?' vroeg Svetan.

'Dat klopt', zei Mami. 'We leren veel wanneer we in de tempel zijn.'

Svetan knikte. Hij wilde eerbiedig zijn zodat hij de Heilige Geest in de tempel kon voelen.

De volgende ochtend stond Svetan vroeg op. Hij trok zijn zondagse kleren aan. Al snel was het tijd om te gaan.

Svetan en zijn familie kwamen bij de tempel aan. Mensen hielpen ze om kleine plastic hoesjes over hun schoenen aan te trekken.

HOLINESS TO THE LORD THE HOUSE OF THE LORD

ILLUSTRATES: MARK ROBISON

'Waarom deden ze die plastic hoesjes over mijn schoenen, Mami?' vroeg Svetan.

'Omdat alles in de tempel nieuw en schoon is. We willen er goed voor zorgen.'

Een vrouw verwelkomde hen. Ze las de woorden op de deur van de tempel voor: 'De Here gewijd – het huis des Heren'.

Svetan hield Mami's hand vast. Ze gingen naar binnen. Alles was prachtig! Misschien voelde de hemel zo.

'Kijk!' fluisterde Svetan. Hij wees naar een schilderij. 'Daar is Jezus!'

Toen ze klaar waren, was Svetan blij. Hij was dankbaar dat hij naar de tempel mocht gaan. Hij wilde weer gaan wanneer hij ouder was. ●

Hoe bereidde Svetan zich voor om naar de tempel te gaan?